ŋqdqɏe⅄ bɆ dəqɆb⅄ɜə d ɓɔɑbɔɏ Ɉqdqd⅄qɏè

ἈΣΤΥΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΩΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ.

ŋqdqɏe⅄ bɆ dəqɆb⅄ɜə d ɓɔɑbɔɏ Ɉqdqd⅄qɏè

ƞqdqɏəɎ bɆ dədɆbɎɜə d ɞɔɑbɔɏ ɈqdqdɎqɏè

ΑΣΤΥΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΩΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

ΚΑΘ' ΟΣΟΝ

ΙΣΧΥΕΙ ΝΥΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

ΥΠΟ

ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ.

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ΕΝΟΧΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ Δ. ΒΙΛΑΡΑ.

1857.

ƞqdqɏəɎ bɆ dədɆbɎɜə d ɞɔɑbɔɏ Ɉqdqdɏqɏè

ɖqdqɏəɎ bɆ dədɆbɎɜə d ɞɔɑbɔɏ ɈqdqɎqɏè

ΕΝΟΧΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

ΤΩΝ

ΡΩΜΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ

ΚΑΘ' ΟΣΟΝ

ΙΣΧΥΕΙ ΝΥΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ.

ΥΠΟ

ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΡΡΗΓΟΠΟΥΛΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ Δ. ΒΙΛΑΡΑ.

1857.

ɖqdqɏəɎ bɆ dədɆbɎɜə d ɞɔɑbɔɏ ɈqdqɎqɏè

ɳqdqɏəY bɆ dədɆbYɜə d ɓɔɑbɔɏ Ɉqdqɏqɏè

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ἰδιόχειρον ὑπογραφήν μου εἶναι μετατύπωσις γενομένη παρὰ τὴν θέλησίν μου καὶ κολαζομένη ὑπὸ τοῦ 432 ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ νόμου.

ɳqdqɏəY bɆ dədɆbYɜə d ɓɔɑbɔɏ Ɉqdqɏqɏè

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

—000—

ΔΗΜΟΣΙΕΥΩΝ *τὸν δεύτερον τῆς παρούσης πραγματείας τόμον, ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τοὺς ἀναγνώστας διὰ τὸ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν ἐκτενὲς αὐτοῦ. Ἡ ἀφθονία καὶ ἡ σπουδαιότης τῶν ἐν τῷ ἐνοχικῷ δικαίῳ φυομένων ζητημάτων, αἱ κατὰ πᾶν βῆμα ἀπαντώμεναι ἐναντιοφωνίαι τῶν νομομαθῶν καὶ ἡ ἔφεσις νὰ χρησιμεύσῃ τὸ βιβλίον κυρίως εἰς τοὺς ἐπιστημονικῶς μελετῶντας τὸ δίκαιον, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ γινώσκωσιν, εἰ δυνατὸν, οὐ μόνον τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς, μὲ παρέσυρον πολλάκις εἰς μακρὰς ἀναπτύξεις καὶ ἐξηγήσεις, αἵτινες δικαιοῦσιν ἴσως τὴν ἔκτασιν ἣν ἔλαβεν ἡ παροῦσα πραγματεία.*

Μετὰ τὴν τύπωσιν τοῦ τόμου τούτου παρετήρησα ὅτι ἐνιαχοῦ, προσπαθῶν νὰ καταστήσω ὅσον οἷόν τε εὔληπτον καὶ σαφὲς τὸ ὕφος, παρεξέβην εἰς ταυτολογίαν τινά· ὁ ἀναγνώστης ἀποβλέπων εἰς τὸν σκοπόν μου, ἐλπίζω ὅτι θέλει συγχωρήσει καὶ τὴν παρεκτροπὴν ταύτην.

Πραγματευόμενος περὶ τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντος δικαίου ὤφειλον πρὸ πάντων νὰ ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν τοῦ βυζαντινοῦ